

Publicerad 2007-10-30 22:00 av Frida Fredriksson

tiden stannar aldrig....

flickan öppnar ögonen
knuten i magen dras åt
när hon tänker på alla saker hon måste göra

flickan försöker ta ett djupt andetag
men rummet verkar vara slut på syre
strupen knyter sig
hjärtat pumpar hårdare

flickan få panik
känner ångest inför morgonen
för dagen som kommer
för tiden so maldrig stannar
länge har hon varit en vacker blomma
nu börjar blomman sakta vissna
bladen torkar
faller
ett
efter
ett
ner mot marken

flickan har förvandlats till en porslinsdocka
som går sönder om någon rör vid den
går sönder om någon ser henne

flickan orkar inte längre
sluter ögonen
och
somnar om
hoppas att hon aldrig vaknar igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Frida Fredriksson med Poeter.se id #3036 innehar upphovsrätten